

مطالعات میاز فرنگی

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

(صفحات ۹۵ تا ۱۲۵)

دکتر اسماعیل کاووسی^۱ * دکتر داود ستوده یگانه^۲

پذیرش: ۹۴/۴/۲۱ دریافت: ۹۴/۲/۱۸

چکیده

هدف اصلی در این مقاله شناسایی و ارایه الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن در کشور می‌باشد. روش این تحقیق از نوع توصیفی – پیمایشی و ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق شامل دست‌اندرکار امور فرهنگی و روابط بین‌الملل در سازمان‌های مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام، وزارت امور خارجه، سازمان صدا و سیما، شورای عالی انقلاب فرهنگی و مرکز ملی مطالعات جهانی شدن می‌باشد. به منظور بررسی نظرات جامعه آماری محدود و با هدف افزایش دقت نتایج از روش نمونه گیری هدفمند استفاده شده است و تعداد نمونه برآورد شده ۱۲۰ نفر بود. یافته‌های تحقیق در بعد نظری فرهنگ را به عنوان مقوله‌ای هم وزن با سایر مؤلفه‌های قدرت هم چون سیاسی، اقتصادی، نظامی دانسته و حتی در برخی از

۱. دانشیار مدیریت و برنامه‌ریزی امور فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال؛ نویسنده مسئول (ekavousy@yahoo.com)
۲. دکترای مدیریت و برنامه‌ریزی فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات اصفهان

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

تئوری‌ها آن را مهمترین عامل و مبنای همگرایی یا واگرایی ملت‌ها پنداشته است. تنایج بدست آمده از آزمون فریدمن نیز نشان داد که فرهنگ در مقایسه با ۳ مؤلفه قدرت سیاسی، اقتصادی، نظامی در رتبه سوم اولویت قرار دارد. اما در بخش میدانی، اعضای جامعه آماری به رغم مهم انگاشتن نقش فرهنگ در سیاست خارجی، تأثیر فرهنگ را در این زمینه کمتر از قدرت سیاسی و اقتصادی دانسته‌اند. در نهایت با جمع‌بندی و تجزیه و تحلیل تنایج آماری بر آمده از تحقیق میدانی یک الگوی عملیاتی يومی بر مبنای عامل فرهنگ که حاوی راهکارهایی در سه سطح داخلی، منطقه‌ای و بین‌الملل برای توسعه روابط بین فرهنگی می‌باشد، ارائه شده است.

واژگان کلیدی: توسعه، الگوی توسعه، روابط بین فرهنگی و جهانی شدن

مطالعات میاز فرهنگی

مقدمه

در هزاره سوم، تحولات جدید جهانی، تغییرات بسیار بنیادی در عرصه سیاست خارجی کشورها پدید آورده و روند روبه رشد جهانی شدن باعث نزدیک شدن دولتها و ملت‌ها و در نتیجه تعامل یا برخورد فرهنگ‌ها با یکدیگر شده است، اگر در گذشته با اتکا به قدرت نظامی یا قدرت اقتصادی تحولات جهانی مدیریت می‌شد، اکنون بسترها فرهنگی یکی از عوامل تعیین کننده در سیاست خارجی کشورها به شمار می‌رود. امروزه جهان به شکلی درآمده است که باید در آن تبادل وجود داشته باشد. اگر جامعه‌ای به صورت هوشیارانه و مسئولانه با آن برخورد کند و مشارکت داشته باشد، می‌تواند ابتکار عمل را در دست گیرد، اما اگر در این امر مشارکت نکند، ابتکار عمل را از دست می‌دهد و زمان نیز به ضرر آن جامعه خواهد بود.

روند پیشرفت و توسعه فناوری ارتباطی چنان شتاب حیرت‌انگیزی دارد که دوران کنونی را «عصر اطلاعات» نام نهاده‌اند. تأثیر فناوری ارتباطی در حیات اجتماعی به دو شکل قابل بررسی است: یکی در قبال تبادل فرهنگ‌ها و دیگری در مورد حاکمیت دولتها. توسعه این فناوری، ارتباط بین‌الملل را فراتر از ارتباط بین‌الدولی قرار داده است و فرهنگ‌ها به دور از حاکمیت جنبه‌های سیاسی، امکان تبادل و تعامل یافته‌اند (پورحسن، ۱۴۳: ۱۳۷۹).

ارتباطات بین فرهنگی، هرنوع اطلاعات مبادله شده میان شخص پیامگیر و منبع انتقال‌دهنده پیام است که ویژگی‌های متفاوتی از فرهنگ دریافت کننده پیام دارد. منبع چنین پیامی می‌تواند فرآیند ارتباط شخصی یا شکل دیگری از رسانه باشد. ارتباط بین فرهنگی در کلی ترین مفهوم، زمانی رخ می‌دهد که عضوی از یک فرهنگ، پیامی را برای عضوی از فرهنگ دیگر ارسال می‌کند. به بیان دقیق‌تر، ارتباط بین فرهنگی ارتباط بین آن دسته از مردمی است که ادراکات فرهنگی و سیستم‌های نمادین شان به آن اندازه‌ای معجزا می‌باشد که رویداد ارتباطی را شکل دهد. این ارتباط گاه به صورت ارتباط میان مردم با فرهنگ‌های مختلف، به طور مکرر ایجاد می‌شود. البته این ارتباط سطوح مختلفی همچون روابط فرد با فرد، فرد با فرهنگ ملی، فرهنگ‌های درون یک جامعه و فرهنگ‌های ملی در جوامع مختلف با همدیگر دارد و در سطح فراملی، در

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

جریان رابطه فرهنگی، فرد در معرض سایر ارزش‌های فرهنگی قرار می‌گیرد و در نتیجه فرآیندی انعکاسی آغاز می‌شود که موجب تعامل مثبت بین اشخاص و فرهنگ‌ها می‌گردد (گودیکانست، ۲۰۰۲). منظور اصلی از ایجاد و توسعه روابط فرهنگی این است که ملل مختلف جهان با شناختن فرهنگ‌های یکدیگر نسبت به هم احساس تفاهم و احترام بیشتری کنند و این تفاهم و احترام متقابل یک نوع همبستگی و علاقه معنوی میان آن‌ها ایجاد کند و همین امر موجب شود آن‌ها اختلافات سیاسی و اقتصادی خود را از طرق مسالمت‌آمیز حل کنند و کار به جنگ سرد و یا گرم نکشد. اهمیت و حجم روابط فرهنگی دو و چند جانبه کشورها در دوران بعد از جنگ جهانی دوم نسبت به دوران دوران پیش از آن چند برابر شده و کشورها ناگزیر هستند به موازات روابط سیاسی و اقتصادی با اکثر کشورهای دور و نزدیک روابط فرهنگی نیز ایجاد کرده و در بسط و توسعه این روابط بکوشند. از این رو در کشورهای مختلف جهان سازمان‌های متعددی اعم از دولتی و غیردولتی برای توسعه و تقویت روابط فرهنگی با سایر کشورها ایجاد شده‌اند (بیات، ۱۳۸۹). تعاملات فرهنگی یک تأثیر و عملکرد دو جانبه یک شخص یا گروه از یک ملت یا سازمان با شخص یا افرادی از ملت یا فرهنگ سازمانی دیگر است (رزکویتالسکا، ۲۰۱۰). ساده‌ترین راه برای مشاهده تعاملات فرهنگی، از لحاظ مهاجرت افراد از منطقه فرهنگی به فرهنگ دیگر است، اما واقعیت بسیار پیچیده‌تر است (تارتارون، ۲۰۱۲).^۱ این نشان می‌دهد که هیچ گروه جمعیت یا سنت‌های فرهنگی آن خالص و یا اصل نیست و اینکه آنها از تغییر داخلی و خارجی مصون نیستند. در عوض، فراتر از هویت‌های ساده از منشأ فرهنگی گسترش یافته و بر عمل اجتماعی تمرکز می‌کند که در پس هویت فرهنگی پویا و مرتبط و به طور مستمر توسط تجربیات کسانی که در ارتباط فرهنگی درگیر هستند، قرار دارد (براون، ۲۰۱۲). از سوی دیگر به نظر می‌رسد که در جهانی شدن فرهنگ ارتباطات نقش کلیدی دارد و از ارتباطات می‌توان به عنوان شاهکلید جهانی شدن فرهنگ نام برد (دبری، ۲۰۰۲). امروزه ضرورت ارتباطات و تعاملات فرهنگی بر کسی پوشیده نیست. بر اساس

1. Rozkwitalska

2. Tartaron

3. Brown

مطالعات میاز فرهنگی

این واقعیت که جهانی شدن مستلزم آگاهی جدید از جهان به عنوان یک فضای واحد و محلی که در آن همه افراد با انواع پس زمینه و تفاوت‌های فرهنگی نیاز به تعامل دارند، توجه به مسائل مربوط به ارتباطات بین فرهنگی، روابط بین فرهنگی و تعامل فرهنگی و عوامل بهبود آن‌ها بیش از پیش مورد نیاز است. به ویژه برای کشور ایران که هم بر اساس سند چشم انداز ۱۴۰۴ و هم طبق توصیه‌های دین اسلام با برقراری ارتباطات و تعاملات فرهنگی می‌تواند زمینه‌های ترویج و معرفی ارزش‌های دینی و ملی را فراهم آورد. حرکت در راستای توسعه و تکامل فرهنگی و تحقق کامل رشد و بالندگی فرهنگی در کشور، مستلزم وجود شرایط و مقدوراتی است که در میان آن‌ها تعاملات فرهنگی صحیح با دیگر کشورها، نقش و جایگاه ویژه‌ای دارد. به اعتقاد اکثر نظریه پردازان همگرایی، ارتباطات و تبادل فرهنگی از مهم‌ترین کارکردهایی است که می‌تواند زمینه ساز هم‌گرایی منطقه‌ای و جهانی شود و با گسترش ارتباطات فرهنگی نیاز به همفکری و تبادل نظر بیشتر ضرورت پیدا می‌کند.

در مورد سیاست‌های فرهنگی جهان سوم می‌توان گفت که کشورهای جهان سوم در برابر چالش‌ها و فرصت‌های فزآینده جهانی شدن می‌باشد سیاست‌های فرهنگی را اتخاذ کنند که از این فرصت‌ها حداکثر استفاده را کنند و در مقابل آن از تهدیدهایی که فراروی این کشورها گشوده می‌شود کمتر آسیب بینند. ولی نکته اساسی این که کشورهای جهان سوم با توجه به وضعیت خاصی که دارند، نتوانسته اند سیاست فرهنگی خاصی را در قبال جهانی شدن اتخاذ کنند. چون در این کشورها هیچ گونه توافقی بر ارزش‌های فرهنگی وجود ندارد و لذا نمی‌توان انتظار داشت که این کشورها یک سیاست فرهنگی منسجم و هم سویی را در برابر امواج جهانی شدن اتخاذ نمایند. اما در سطح ملی این کشورها می‌توان گفت که هریک از این کشورها با توجه به نیازها و اولویت‌های فرهنگی خود سیاست‌های فرهنگی خاصی را می‌توانند در پیش گیرند (ساعی، ۱۳۸۴). ایران نیز از این قاعده مستثنی نبوده و نیازمند است با بهره گیری از سیاست‌های فرهنگی مدون و پیوسته در روابط خارجی از همه امکانات و داشته‌های خود در جهت گسترش و تعمیق روابط فرامی و ارتقای منافع ملی در سایه قدرت فرهنگی استفاده نماید.

البته کشور ما و سایر کشورهای جهان با جوامع و کشورهایی که به نوعی در

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

ارزش‌های فرهنگی، باورها، جغرافیای فرهنگی، ریشه‌ها و ساختار فرهنگی نزدیکی بیشتری دارند، تعاملاتی را در زمینه فرهنگ دارند. اما مسأله اصلی این است که با وجود این تعاملات و همچنین علی رغم مطالعات زیادی که در زمینه فرهنگ در داخل و خارج از کشور انجام شده، فقدان یک الگوی مناسب برای کشور ایران جهت توسعه تعاملات فرهنگی مبتنی بر پدیده‌های جدید در عرصه جهان امروز مشاهده می‌شود. این امر باعث شده نتوانیم به موقیتی زیادی در اجرای اهداف فرهنگی مطرح شده در اصول سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و سند چشم انداز کشور دست یابیم.

در این تحقیق سعی شده جایگاه و نقش قدرت فرهنگی (مؤلفه‌های فرهنگی) بر روند ارتباطات و تحولات عصر جهانی و پی‌آمدی‌های معطوف به آن مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. لذا این تحقیق درصد است اولاً نقش و تأثیر فرهنگ را در مقایسه با سایر مؤلفه‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی مورد کنکاش قرار داده و ثانیاً نسبت به شناسایی و تبیین مؤلفه‌های فرهنگی مؤثر بر توسعه روابط فرهنگی در چهار بعد داخلی، منطقه‌ای، بین‌المللی و مشترک اقدام نماید. در این راستا با استفاده از روش مطالعه اسنادی و کتابخانه‌ای جهت تدوین چارچوب نظری به مطالعات انجام شده قبلی مراجعه و سپس با استفاده از تکنیک نظر سنجی (پرسشنامه)، به بررسی و ارزیابی مؤلفه‌ها و متغیرهای تحقیق پرداخته و در نهایت از ترکیب نتایج به دست آمده یک مدل بر پایه مؤلفه‌های فرهنگی معرفی شده است.

۱. مبانی نظری و مدل تحقیق

۱-۱. جهانی شدن

مفهوم جهانی شدن از لحاظ ایدئولوژیک شبه برانگیز است، زیرا توجیه کننده این اندیشه است که گسترش فرهنگ غربی و جامعه سرمایه داری محصول نیروهایی است که از کنترل انسان خارج است و در جهت تغییر جهان عمل می‌کند. جهانی شدن نتیجه مستقیم گسترش فرهنگ اروپایی از طریق مهاجرت، استعمار و تقلید فرهنگی به سراسر کره زمین است. این پدیده همچنین به طور ذاتی از طریق فعالیت‌های سیاسی و فرهنگی با الگوی توسعه سرمایه داری همراه است. اما این گفته به این معنا نیست که سراسر

مطالعات میاز فرنگی

سیاره زمین باید غربی یا سرمایه داری شود، بلکه به این معنا است که هر نظام اجتماعی باید وضعیت خود را نسبت به غرب سرمایه داری سامان دهد یا به قول رابرتسون باید رابطه و نسبت خود را با آن بداند (کایگوسوز، ۲۰۱۲). جهانی شدن امروز به عنوان یک روند ایجاد فضای واحد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی در سیاره زمین شناخته می شود. این نشان دهنده این واقعیت است که فرهنگ جهانی روند مختلف توسعه اجتماعی و فرهنگی، ظهور الگوهای جهانی مصرف و مصرف‌گرایی، پرورش شیوه زندگی جهان وطنی، گسترش جهانی گردشگری، گسترش آموزش و پرورش در مقیاس جهانی، و کاهش در حاکمیت دولت‌های ملی را به ارمغان می‌آورد (پتروفسکی¹). (۲۰۱۱).

جهانی شدن حامل ارزش‌هایی مانند دموکراسی، برابری، عدالت و آزادی است. به خصوص، در ۴۰ سال گذشته، این روند که گسترش یافته و حرکت جهان به سمت جهانی شدن توصیف شده است (کایگوسوز²، ۲۰۱۲). «جهانی شدن به دنیا بی ارجاع دارد که در آن جوامع، فرهنگ‌ها، حکومت‌ها و اقتصادها تا حدودی به هم نزدیک گشته‌اند» (کیلی، ۱۹۹۸). بنا به گفته گیدنر (۱۹۹۰) این مفهوم را می‌توان به عنوان تشدید روابط اجتماعی تبیین کرد که مکان‌های دوردست را به گونه‌ای به هم پیوند می‌دهد که به موجب آن رویدادهای محلی تحت تأثیر حوادثی شکل می‌گیرد که کیلومترها از هم فاصله دارند و بالعکس.

به اعتقاد گیدنر جهانی شدن به تلاقی حضور و غیاب، پیوند رویدادهای اجتماعی و روابط اجتماعی دور از هم با بافت‌های محلی مربوط می‌گردد. گیدنر می‌گوید تحولات صورت گرفته در شیوه‌های ارتباطات و تولید، شناخت، فضای قلمرویی و زمان واقعی را تغییر داده است. اکنون رویدادهای محلی می‌توانند در اسرع وقت تحت تأثیر رخدادهای قدرتمندی قرار گیرند که در مسافت‌های دور و در آنچه وی آن را فاصله زمانی و مکانی می‌خواند به وقوع پیوندند. روابط اجتماعی که پیش از این مستلزم تماس رو در رو بود اکنون می‌تواند بین قاره‌ها و در یک بافت مجازی انجام پذیرد و در واقع می‌بینیم که زمان و مکان از بین رفته‌اند (کیلی - مارفلیت، ۱۳۸۰: ۲۳۷).

1. Petrovski
2. Kaygusuz

۱-۲. جهانی شدن فرهنگ

فرهنگ نظامی از ارزش‌ها، اعتقادات و آداب مشترک افراد اجتماع است که از طریق آن‌ها انسان‌ها به جهان خود معنا می‌دهند. از این رو تبادلات سیاسی و اقتصادی بدون فرهنگ غیرممکن است، برای این که ما در برابر مجموعه‌ای از کنش‌ها و اعمال قرار می‌گیریم که محتاج معنا هستند و این معنا را فقط فرهنگ به آن‌ها می‌دهد (جهانبگلو، ۱۳۸۴: ۱۱۵). نظریه جهانی شدن به بررسی پیدایش سیستم فرهنگی جهانی می‌پردازد. جهانی شدن امروز به عنوان یک روند ایجاد یک فضای واحد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی در سیاره زمین قابل درک است. این نشان دهنده این واقعیت است که فرهنگ جهانی روند مختلف توسعه اجتماعی و فرهنگی، ظهور الگوهای جهانی، مصرف و مصرف‌گرایی را به ارمغان می‌آورد، پرورش شیوه زندگی جهان وطنی، ظهور ورزش جهانی مثل المپیک، مسابقات قهرمانی جهان و سایر رویدادهای ورزشی، گسترش جهانی گردشگری، آموزش و پرورش در مقیاس جهانی، و کاهش در حاکمیت دولت‌های ملی از جمله پیامدهای جهانی شدن است (پتروسکی، ۲۰۱۱). جهانی شدن شبکه‌ای به سرعت گسترش یابنده و همیشه متراکم شوند از «پیوندهای متقابل و وابستگی‌های متقابل» است که وجه مشخصه زندگی اجتماعی مدرن به شمار می‌رود.

می‌توان گفت که نظریه جهانی شدن در حوزه فرهنگ در مراحل اولیه آن، توسعه نظریه‌ای است که توسط مک‌لوهان در حوزه رسانه‌ها مطرح گردید. از دید مک‌لوهان ظهور ماهواره‌ها و بسط پوشش رسانه‌ای به غلبه فواصل مکانی و زمانی منتهی شده و اندازه جهان را در هیأت دهکده‌ای کوچک به یکدیگر متصل و نزدیک می‌سازد و به واسطه تقریب حاصل از توسعه فنی، جهان در مسیر درک تازه‌ای از یک هویت عام، یعنی هویت جهانی، قرار گرفته است (کچوئیان، ۱۳۸۶: ۷۹). گسترش فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطاتی و رسانه‌های گروهی از جمله تلویزیون، اینترنت، تلویزیون‌های ماهواره‌ای و ظهور رسانه‌های جهانی، باعث شده‌اند که مرزهای فرهنگی کشورها از بین رفته و مفهوم جغرافیای اجتماعی دچار تغییر و تحول اساسی گردد (راسل و دیگران، ۲۰۱۳). رابرتسون اعتقاد دارد که ادیان بزرگ و امپراتوری‌ها اشکالی از

مطالعات میاز فرهنگی

جهانی کردن در قدیمی ترین دوره های تاریخی بوده اند. وی معتقد است: تاریخ بشر پر از اندیشه هایی درباره ساخت فیزیکی، جغرافیایی و محل و موقع کیهان و همچنین مفهوم روحانی و یا غیر روحانی جهان بوده است. دست کم در دوهزاره گذشته جنبش ها و سازمان هایی مکررا ظهور کرده اند که در مورد انگاره و یا یگانگی جهان به عنوان یک کل دل مشغولی نشان داده اند (رابرتсон، ۱۳۸۰: ۱۹).

در زمینه جهانی شدن فرهنگ، نش به نقش مؤثر و زمینه ساز گسترش ارتباطات فرهنگی و تعاملات فرهنگی بین جوامع و نیز دسترسی آسان به اطلاعات اشاره دارد. به این صورت که دیگر دولت ها نمی توانند اتباع خود را در مقابل سیل اطلاعات جهانی نگه دارند. بنابراین او جهانی شدن فرهنگ را در ارتباط با مسأله رشد ارتباطات گستردۀ در سراسر جهان می داند و نه پذیرش و حرکت جوامع به سوی فرهنگ یکپارچه جهانی که همان فرهنگ غربی باشد. استدلال او این است که جهانی شدن فرهنگی امروزه به واسطه اموری مانند گسترش رسانه های ارتباط جمعی، جریان مهاجرت انسان ها و صنعت توریسم و ظهور «فرهنگ سوم» در کارکنان نهادهای اقتصادی و سیاسی جهان می باشد که یک به هم پیوستگی فرهنگی فزاینده ای در سراسر جهان به وجود آمده است (شیرودی: ۱۳۸۶: ۶۵).

۱-۳. روابط فرهنگی

عمولاً روابط فرهنگی به عنوان روابط بین افراد از فرهنگ های ملی مختلف تعریف می کنند و بسیاری از دانشمندان آن را به روابط چهره به چهره محدود می نمایند (گودیکانست^۱: ۲۰۰۲). فرهاد بیات (۱۳۸۹) در کتاب خود با عنوان مناسبات و استناد فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، جلد اول (۱۳۸۹) مجموعه مناسبات خارجی کشورها در حوزه های غیر سیاسی، اقتصادی و نظامی به خصوص در زمینه های فرهنگی، اجتماعی، هنری، علمی، آموزشی، فنی، ورزشی، جهانگردی، میراث فرهنگی و باستان شناسی و... را روابط فرهنگی می نامد. وی به نقل از غلامعلی رعدی آذرخشی (۱۳۵۳) می نویسد: در جهان امروز ایجاد و توسعه روابط فرهنگی به معنایی که به آن

1. Gudykunst

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

شاره شد پس از جنگ جهانی دوم مورد توجه خاص قرار گرفته است. در تأیید این مطلب کافی است گفته شود که در منشور ملل متحد و همچنین اساسنامه سازمان یونسکو که هر دو بر اثر جنگ جهانی دوم به وجود آمدند بارها به اهمیت روابط فرهنگی و تأثیر این روابط در ایجاد حسن تفاهم و تأمین مقدمات صلح پایدار اشاره شده است.

۴-۱. فلسفه روابط بین فرهنگی

تحولات دهه‌های اخیر در حوزه روابط بین‌الملل، حاکی از اهمیت مقوله فرهنگ در دستیابی به اهداف، بهبود و توسعه روابط میان دولت‌ها است، به نحوی که امروزه شاهد ظهور و تشکیل اتحادیه‌های فرهنگی در عرصه جهانی بوده تا از این طریق، زمینه نزاعات و چالش‌های بین‌المللی، برطرف و موجب هم‌گرایی دولت‌ها و ملت‌ها گردد. از این رو توسعه روابط بین‌الملل در سایه استفاده از بسترها و روابط فرهنگی از جمله اهداف مهم کشورها در حوزه سیاست بین‌الملل است که این مهم به تناسب موقعیت، جایگاه، امکانات، فرصت‌ها و ظرفیت‌های فرهنگی هر کشور به شیوه‌ها و مکانیسم‌های مختلف، تعقیب می‌گردد. ارتباط، تعاریف متعددی دارد که ساماوار و همکارانش ۱۲۶ مورد آن را جمع آوری کرده‌اند. به طور کلی ارتباط را می‌توان شکلی از کشن متقابل دانست که از طریق نمادها صورت می‌گیرد. نمادها ممکن است اشاره‌ای، تصویری، تجسمی و لفظی باشند که به منزله محركه رفتار عمل می‌کنند. این برداشت از مفهوم ارتباطات، بسیار قدیم و وسیع است و شامل جنگ، مهاجرت و انتقال فناوری نیز می‌شود. مفهوم ارتباطات بین فرهنگی مفهوم جدیدتری است که از دهه ۱۹۵۰ مطرح شده و گسترش یافته و در شرایط کنونی به دانشی بین رشته‌ای تبدیل شده است.

لوی اشتروس مردم شناس فرانسوی می‌گوید: تمامی فرهنگ‌ها آمیزه‌ای از مبادلات و دادوستدها هستند. یکی از عواملی که به نظر می‌رسد در پیشرفت موفق نقش موثر داشته باشد گشودگی فرهنگی در مقابل ایده‌های دیگر به همراه تمایل و قابلیت جذب و همسان سازی آن‌ها در فرهنگ خودی است. اگر تغییراتی که محصول ارتباط بین فرهنگ و توسعه هستند، متأثر از عوامل داخلی و خارجی باشد در آن صورت اجتماعی که در خود فرو رفته حالت دفاعی به خود بگیرد اقبال متنفع شدن از تأثیرات خارجی را

مطالعات میاز فرهنگی

از دست می‌دهد. نکته مهمی که لوی اشتروس به آن اشاره می‌کند، این است که گشودگی فرهنگی و جذب ایده‌های خارجی باید در قالب فرهنگ خودی انجام شود و به نوعی اصل فرهنگ سازی و همسان سازی ایده‌های دریافتی با مقتضیات فرهنگی درونی اشاره می‌کند. درواقع نقطه آغازین اوج گرفتن یک تمدن یا افول تمدن در همین جاست. چنانچه ما ایده‌های دریافتی را که از طریق گشودگی فرهنگی به دست می‌آوریم و بدون تغییر و بدون همسان سازی با فرهنگ خود مورد استفاده قرار دهیم، به وابستگی تکنولوژی و تمدنی دچار می‌شویم و کم کم تمدن ما رو به افول می‌نهد. در اینجاست که وقتی ما تغییرات لازم را که متناسب با فرهنگ ماست اعمال نکنیم و ایده یا تکنولوژی وارداتی را همان گونه که هست اعمال کنیم، مجبوریم به تناسب ایده وارداتی در فرهنگ خود تغییراتی را ایجاد کنیم. این اتفاق خواه یا ناخواه خواهد افتاد و اینجا است که به جای اینکه فرهنگ ما بر ایده خارجی غلبه داشته باشد و آن ایده در پارادایم فرهنگی ما حرکت کند ایده جدید بدون اینکه دستخوش تغییر شود ج وارد نظام فرهنگی می‌شودما دچار مشکلات عدیدهای در زمینه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خواهیم شد چرا که فرهنگ و تغییرات آن بر کل جامعه تأثیرگذار است (فضلی، ۱۳۷۶). تبادل فرهنگی امری اجتناب ناپذیر است، اقضای درونی و ذاتی فرهنگ‌ها، بالیدن و رشد یافتن (کارایی درونی)، به همراه میل به اشاعه و گسترش (کارایی بیرونی) آن هاست. کارایی بیرونی فرهنگ‌ها نیرومندترین عامل محرك تاریخ آینده خواهد بود که به صورت تبادل (تعاون) یا تعارض، آینده ملت‌ها را رقم خواهد زد (عیوضی، ۱۳۷۹: ۱۱۴).

همچنین تعامل فرهنگ و روابط از مهم‌ترین ویژگی‌های عصر جهانی شدن است. این تعامل توسط رسانه‌های نوین گسترش یافته و تاثیرات آنها در سطح جهانی شکل گرفته است. تعامل مزبور ظهور مکاتب فرهنگی جدید را به وجود آورده که رابطه عمیق با تحولات ارتباطات دارد (چپر، ۲۰۱۳).

موضوع ارتباطات از زمانی که جهان سوم بحث «نظام جدید اطلاعات و ارتباطات» را در سازمان ملل، در یونسکو و در سایر مراکز سیاسی و اقتصادی و فرهنگی دنیا

1. Chiper

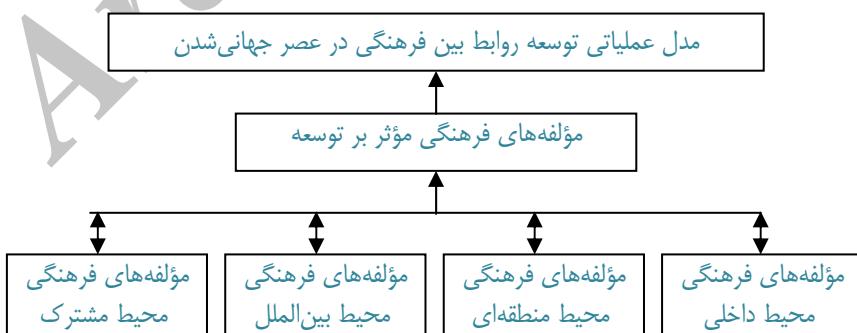
طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

طرح کرد در دستور روز روابط بین الملل قرار گرفته است. گرچه تلاش جهان سوم در این کار نتیجه مثبت و کاربردی که ملموس باشد به بار نیاورد، ولی در دهه اخیر با توسعه راههای به اصطلاح، اطلاعاتی و ارتباطی، ساختار فناوری و اقتصادی و سیاسی ارتباطات، تحولات نوینی دیده است و دنیای غرب نظام جدید خود را به دیگران تحمیل می کند (بیات، ۱۳۸۹).

شكل گیری فرهنگ جهانی با عوامل سیاسی، ملی و جهانی یعنی با عامل قدرت عمیقاً گره خورده است. این برداشت از رابطه میان فرهنگ و قدرت در ادبیات مارکسیستی دیده می شود. من باب مثال گرامشی نگرش مارکس نسبت به فرهنگ، شکل گیری و کار کرد آن را وارونه کرده است. از نظر مارکس فرهنگ روبنا است، فرهنگ نتیجه روابط طبقاتی ناشی از ساختار اقتصادی است در حالی که از نظر گرامشی فرهنگ زیرینا و عامل قدرت است (اخوان زنجانی، ۱۳۸۱:۱۲۶).

۲. مدل تحقیق

در این تحقیق با استفاده از روش مطالعه اسنادی و کتابخانه‌ای جهت تدوین چارچوب نظری تحقیق، به مطالعات انجام شده قبلی مراجعه و سپس با استفاده از تکنیک نظر سنجی با ابزار پرسشنامه طراحی شده، به بررسی و ارزیابی مؤلفه‌ها و متغیرهای تحقیق پرداخته و در نهایت از ترکیب نتایج به دست آمده یک مدل بومی بر پایه مؤلفه‌های فرهنگی معروفی شده است. لذا مدل فرضی تحقیق مطابق شکل زیر می باشد.



مطالعات میاز فرنگی

۳. روش تحقیق

این پژوهش ویژگی‌های پژوهش بنیادی^۱ (پایه‌ای) و پژوهش کاربردی^۲ را دارد و به روش توصیفی^۳ و از نوع پیمایشی^۴ اجرا می‌شود. در این تحقیق، با استفاده از روش مطالعه‌انسانی و کتابخانه‌ای جهت تدوین چارچوب نظری تحقیق، به مطالعات انجام شده قبلی مراجعه شده و پس از ارزیابی تحقیقات و نظریه‌های مرتبط با موضوع، به تدوین شاخص‌ها و متغیرهای تحقیق با ارائه مدل محقق ساخته پرداخته شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه مسئولان ارشد سیاست‌گذار و دست‌اندرکار امور فرهنگی و روابط بین‌الملل در سازمان‌های مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام، وزارت امور خارجه، سازمان صدا و سیما، شورای عالی انقلاب فرهنگی و مرکز ملی مطالعات جهانی شدن می‌باشند. به منظور بررسی نظرات جامعه آماری محدود و با هدف افزایش دقت نتایج از روش نمونه‌گیری هدفمند و روش سرشماری استفاده شده است. تعداد نمونه برآورد شده ۱۲۰ نفر بود که پرسشنامه پژوهش برای آن‌ها ارسال و از این تعداد ۱۰۸ نفر به سوالات پرسشنامه پاسخ دادند. دامنه ضربی قابلیت اعتماد از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شده است. در این تحقیق ابتدا ۳۰ پرسشنامه به صورت تصادفی در جامعه آماری توزیع شد. سپس آلفای کرونباخ برای آن محاسبه شد که ۰/۹۵ به دست آمد. با توجه به قابل قبول بودن این مقدار، پرسشنامه در بین جامعه نمونه توزیع شد که آلفای کرونباخ به دست آمده برای آن ۰/۹۶ گزارش گردید که حاکی از اعتبار(پایایی) بالای ابزار اندازه‌گیری و نتایج مشابه دارد. تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی صورت گرفته است. در سطح آمار توصیفی از کمینه، بیشینه، انحراف معیار و میانگین و در سطح آمار استنباطی از آزمون‌های «خی دو، فریدمن و اسپیرمن» استفاده شده است.

-
1. Fundamektal Research
 2. Apphied Research
 3. Descriptive Method
 4. Survey

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

۴. یافته‌های پژوهش

۱-۴. اهمیت مؤلفه‌های قدرت سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی در عصر جهانی شدن

برای بررسی تأثیر و اهمیت مؤلفه‌های قدرت سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی در عصر جهانی شدن از آزمون کای دو استفاده و نتایج حاصله از جدول شماره ۱ نشان داد که مقادیر معنی‌داری برای هر چهار مؤلفه صفر بوده، که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است و این به معنای رد فرض صفر می‌باشد، یعنی فرض بی‌اثر بودن مؤلفه‌ها رد شده و به عبارتی تک تک این مؤلفه‌ها در توسعه روابط عصر حاضر تأثیرگذار هستند.

جدول ۱. نتایج آزمون کای دو، بررسی تأثیر مؤلفه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی

مؤلفه نظامی	مؤلفه فرهنگی	مؤلفه اقتصادی	مؤلفه سیاسی	
۴۳/۳۸۹	۸۷/۰۹۳	۷۹/۹۲۶	۶۱/۷۷۸	Chi-Square
۴	۴	۳	۳	Df
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	Asymp. Sig.

۲-۴. آزمون فریدمن: ترتیب اهمیت مؤلفه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی در عصر جهانی شدن

برای بی‌بردن به اولویت اهمیت این مؤلفه‌ها از آزمون فریدمن استفاده شد و با توجه به مقدار معناداری به دست آمده که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است، تفاوت میانگین رتبه تأثیرگذاری مؤلفه‌ها معنادار و به زبانی ساده‌تر تأثیر این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن متفاوت است. این تفاوت رتبه و ترتیب اولویت مؤلفه‌ها در جدول و شکل زیر نشان داده شده است.

مطالعات میاز فرهنگی

جدول ۲. نتایج آزمون فریدمن: رتبه بندی میزان اهمیت مؤلفه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی

رتبه	مؤلفه	میانگین رتبه	میزان اهمیت	ارزش خیلی زیاد	ارزش زیاد
۱	اقتصادی	۲/۸۷	۸۷	۵۳/۷	۳۳/۳
۲	سیاسی	۲/۷۴	۸۸	۵۰	۳۸
۳	فرهنگی	۲/۶۰	۸۳/۳	۴۸/۲	۳۵/۲
۴	نظامی	۱/۸۰	۶۰/۸	۲۱/۵	۳۹/۳

Asymp. Sig. = 0.000 df=3 Chi-Square = 66.637 N= 108

اما نتیجه مهم این که، اگرچه ۸۳/۳ درصد افراد گروه نمونه به تأثیر خیلی زیاد و زیاد مؤلفه فرهنگ در عصر جهانی شدن معتقد بوده‌اند، اما نتایج آزمون فریدمن نشان داد که فرهنگ در جایگاه اولویت سوم ارزش‌ها قرار دارد و مؤلفه اقتصادی دارای پیشترین تأثیر و مؤلفه نظامی از کمترین تأثیر برخوردار بوده. بنابراین از نظر گروه نمونه قدرت فرهنگی از اولویت پایین تری نسبت به مؤلفه‌های سیاسی و اقتصادی برخوردار است. در حالی که از آن چه در مروری بر ادبیات موضوع گذشت این نتیجه حاصل گردید که فرهنگ نه تنها همتای سایر عوامل قدرت می‌باشد بلکه در عصر جهانی شدن مهم‌ترین عامل قدرت در توسعه روابط محسوب می‌گردد. البته ذکر این مطلب ضروری است که از نظر گروه نمونه ارزش تأثیر مؤلفه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بسیار زیاد و دارای میانگین رتبه نزدیک به هم می‌باشد در حالی که مؤلفه نظامی، اختلاف قابل ملاحظه‌تری نسبت به سه مؤلفه دیگر دارد.

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

۴-۳. آزمون اسپیرمن: بررسی همبستگی بین مؤلفه های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی

جدول ۳. نتایج آزمون اسپیرمن: بررسی همبستگی بین مؤلفه های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی

مؤلفه نظامی	مؤلفه فرهنگی	مؤلفه اقتصادی	مؤلفه سیاسی	ضریب همبستگی	مؤلفه سیاسی
۰/۱۲۸	۰/۲۶۵	۰/۵۲۳	۱	ضریب همبستگی	
۰/۱۸۷	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰	معناداری	
۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	تعداد	
۰/۰۸۵	**۰/۳۲۴	۱	**۰/۵۲۳	ضریب همبستگی	مؤلفه اقتصادی
۰/۳۸۲	۰/۰۰۱	۰	۰/۰۰۰	معناداری	
۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	تعداد	
-۰/۰۸۳	۱	۰/۳۲۴	۰/۲۶۵	ضریب همبستگی	مؤلفه فرهنگی
۰/۳۹۶	۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۶	معناداری	
۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	تعداد	
۱	-۰/۰۸۳	۰/۰۸۵	۰/۱۲۸	ضریب همبستگی	مؤلفه نظامی
۰	۰/۳۹۶	۰/۳۸۲	۰/۱۸۷	معناداری	
۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	۱۰۸	تعداد	

۴-۴. آزمون کای دو: بررسی تأثیر مؤلفه های فرهنگی محیط داخلی بر توسعه روابط

با توجه به نتایج بالا مقدار معناداری برای تمامی مؤلفه های فرهنگی در سطح داخلی صفر بوده و کمتر از سطح معنی داری یعنی ۰/۰۵ می باشد. پس فرض صفر رد شده و مؤلفه های فرهنگی محیط داخلی بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن تأثیرگذار می باشند.

مطالعات میاز فرهنگی

جدول ۴. نتایج آزمون کای دو: بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط داخلی بر توسعه روابط

بکارگیری نیروهای بومی	ایجاد مشارکت	تقویت ارزش‌های ملی	ترغیب هویت ملی	رویکرد تکثر	توجه به مذاهب	تقویت روحیه ملی	درک عوامل قومی	تجربه تاریخی	انسجام ملی	
b53/556	a110/704	b80/000	b84/667	a65/796	a89/685	b109/444	b57/222	a40/981	a86/818	Chi-Square
۵	۴	۵	۵	۴	۴	۵	۵	۴	۴	Df
.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	Asymp. Sig.

۴-۵. آزمون فریدمن: بررسی ترتیب اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی محیط داخلی بر توسعه روابط

برای پی بردن به اولویت اهمیت این مؤلفه‌ها از آزمون فریدمن استفاده شد و با توجه به مقدار معناداری بدست آمده که کمتر از سطح معنی داری ۰/۰۵ است، تفاوت میانگین رتبه تأثیرگذاری مؤلفه‌ها معنادار و به زبانی ساده‌تر تأثیر این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن متفاوت است. نتایج آزمون فریدمن نشان داد که «ایجاد مشارکت حداکثری» بیشترین تأثیر و مؤلفه «بکارگیری نیروهای بومی» کمترین تأثیر را بر توسعه روابط دارا می‌باشد.

جدول ۵. نتایج آزمون فریدمن: رتبه اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی داخلی بر توسعه روابط

میانگین رتبه	مؤلفه‌های فرهنگی محیط داخلی	رتبه اولویت
۶/۶۵	ایجاد مشارکت حداکثری	۱
۶/۲۸	انسجام ملی	۲
۶/۱۳	توجه به همه مذاهب	۳
۵/۸۹	رویکرد تکثرگرایی فرهنگی	۴
۵/۷۴	تقویت روحیه ملی	۵
۵/۳۴	ترغیب نگرش هویت ملی	۶
۴/۹۹	تقویت باورها و ارزش‌های ملی	۷
۴/۸۵	تجربه‌های تاریخی	۸
۴/۶۰	درک عوامل نژادی و قومی	۹
۴/۵۲	بکارگیری نیروهای بومی	۱۰

Asymp. Sig.= 0.000 Chi-Square = 84.215 df = 9 N= 108

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

۴-۶. آزمون کای دو: بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط منطقه‌ای بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن.

نتایج نشان داد که مقادیر معناداری برای هر یک از مؤلفه‌ها صفر بوده، که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است، به عبارتی تک تک این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط تأثیرگذار هستند.

جدول ۶- نتایج آزمون کای دو، بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط منطقه‌ای بر توسعه روابط

ایجاد کانون نخبگان مسلمان	تشکیل جوزهای مشترک فقهی	شناسایی اشتراکات و تفاوت‌های فرهنگی- مذهبی	استفاده از تجربیات تاریخی موفق	تشکیل NGO‌های مذهبی و فرهنگی	تشکیل بنیادهای فرامالی وحدت گرا	تعريف مبانی وحدت اسلامی و منطقه‌ای	تشکیل شبکه‌های تلوزیونی و ماهواره‌ای اسلامی	تقویت همکاری منطقه‌ای و جهان اسلام	
a۱۳/۲۰۳	b۳۸/۵۵۶	a۵۷/۳۹۶	b۸۰/۸۸۹	b۸۲/۶۶۷	b۸۳/۱۱۱	b۷۲/۵۵۶	a۵۷/۴۶۳	a۹۱/۸۱۵	Chi-Square
۴	۵	۴	۵	۵	۵	۵	۴	۴	Df
.۰/۱۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	.۰/۰۰۰	Asymp. Sig.

۴-۷. آزمون فریدمن: بررسی ترتیب اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی محیط منطقه‌ای بر توسعه روابط

برای پی بردن به اولویت اهمیت این مؤلفه‌ها از آزمون فریدمن استفاده شد، و با توجه به مقدار معناداری به دست آمده که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است، تفاوت میانگین رتبه تأثیرگذاری مؤلفه‌ها معنادار و به زبانی ساده‌تر تأثیر این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن متفاوت است.

مطالعات میاز فرهنگی

جدول ۷. نتایج آزمون فریدمن، رتبه اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی منطقه‌ای بر توسعه روابط

میانگین رتبه	مؤلفه‌های فرهنگی محیط منطقه‌ای	رتبه اولویت
۶/۱۵	تفویت همکاری منطقه‌ای و جهان اسلام	۱
۵/۳۸	تشکیل شبکه‌های تلویزیونی و ماهواره‌ای اسلامی	۲
۵/۳۷	شناسایی اشتراکات و تفاوت‌های فرهنگی – مذهبی	۳
۵/۲۱	تشکیل NGO‌های مذهبی و فرهنگی	۴
۵/۲۰	استفاده از تجربیات تاریخی موفق	۵
۵/۱۳	تشکیل بنیادهای فرامللی وحدت گرا	۶
۴/۸۳	تعريف مبانی وحدت (اسلامی و منطقه‌ای)	۷
۴/۱۹	ایجاد کانون نخبگان مسلمان	۸
۳/۵۵	تشکیل حوزه‌های مشترک فقهی	۹

Asymp. Sig.= 0.000 df = 8 Chi-Square = 95.611 N= 108

نتایج آزمون فریدمن نشان داد که «تفویت همکاری منطقه‌ای و جهان اسلام» بیشترین تأثیر و مؤلفه «تشکیل حوزه‌های مشترک فقهی» کمترین تأثیر را بر توسعه روابط در بین سایر مؤلفه‌ها دارد می‌باشد.

۴-۸. آزمون کای دو: بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط بین‌الملل بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن

نتایج حاصله از آزمون کای دو، نشان داد که مقادیر معناداری برای هر یک از مؤلفه‌ها صفر بوده، که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است و این به معنای رد فرض صفر می‌باشد، به عبارتی تک تک این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط تأثیرگذار هستند.

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

جدول ۸. نتایج آزمون کای دو، بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط بین‌الملل بر توسعه روابط

تشکیل NGO‌های فرهنگی، اجتماعی	ایفای نقش فعال در سازمان‌های بین‌المللی	
b50/000	a126/352	Chi-Square
۳	۴	Df
.000	.000	Asymp. Sig.

۴-۹. آزمون فریدمن: بررسی ترتیب اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی محیط بین‌الملل بر توسعه روابط

با توجه به مقدار معناداری بدست آمده که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است، تفاوت میانگین رتبه تأثیرگذاری مؤلفه‌ها معنی‌دار و به زبانی ساده‌تر تأثیر این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن متفاوت است.

جدول ۹. نتایج آزمون فریدمن، رتبه اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی بین‌الملل بر توسعه روابط

رتیبه اولویت	مؤلفه فرهنگی محیط بین‌الملل	میانگین رتبه
۱	ایفای نقش فعال در سازمان‌های بین‌المللی	۱/۵۶
۲	تشکیل NGO‌های فرهنگی، اجتماعی	۱/۴۴
Asymp. Sig.= 0.042 df= 1 Chi-Square = 4.122 N= 108		

نتایج آزمون فریدمن نشان داد که «ایفای نقش فعال در سازمان‌های بین‌المللی» بیشترین تأثیر و مؤلفه «تشکیل NGO‌های فرهنگی، اجتماعی» کمترین تأثیر را بر توسعه روابط در محیط بین‌الملل دارا می‌باشد.

۴-۱۰. آزمون کای دو: بررسی تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن

نتایج نشان داد که مقادیر معناداری برای هر یک از مؤلفه‌ها صفر بوده، که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است و این به معنای رد فرض صفر می‌باشد، به عبارتی تک تک این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط تأثیرگذار هستند.

مطالعات میاز فرهنگی

جدول ۱۰. نتایج آزمون کای دو، تأثیر مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک بر توسعه روابط

کای دو مشترک	chi-square	df	asym.p.sig
واردات و صادرات	۶۵/۲۴۱	۴	.
شبکه‌های رسانه‌ای	۱۴۸/۳۸۹	۴	.
گسترش مبادلات آموزشی	۱۱۳/۸۵۲	۴	.
رفع سوء تفاهمات	۷۸/۵۷۴	۴	.
شناسایی ارزش‌ها	۵۱/۵۳۷	۴	.
اشتراکات و تفاوت‌ها	۹۹/۸۸۹	۵	.
شناخت سوابق فرهنگی	۷۸/۶۶۷	۵	.
ارائه تصویر مطلوب	۱۴۱/۸۸۹	۵	.
طراحی استراتژی مقبول	۱۳۸/۴۴۴	۵	.
زدودن ذهنیت‌های منفی	۹۸/۲۰۴	۴	.
مواضع مقبول	۱۵۶/۴۴۴	۵	.
خدمات بشر دوستانه	۱۱۷/۶۶۷	۵	.
تشکیل انجمن‌های دوستی	۱۰۱/۱۱۱	۵	.
کسب اعتبار بین‌المللی	۲۲۸/۲۵۹	۶	.
جدایبیت ایدئولوژی	۷۹/۱۱۱	۵	.
کاهش تضادهای فرهنگی	۷۴/۱۳	۴	.
پرهیز نگاه حداقلی	۵۹/۵۹۳	۴	.
مناسبات گردشگری	۱۰۷/۲۷۸	۴	.
کسب جایگاه علمی	۵۵/۴۰۷	۳	.
ترویج زبان و ادبیات	۴۶/۹۰۷	۴	.
تبليغ ارزش‌های متعالی	۲۹/۶۸۵	۴	.
توانمندی اقتصادی بالا	۱۶۱/۷۴	۴	.
تدوین سیاست واحد	۱۶۱/۳۷	۶	.
بکارگیری نیروی متخصص	۲۳۹/۷۷۸	۵	.
رفع تناقضات حقوقی	۱۲۱/۷۷۸	۵	.
تکنولوژی	۵۴/۸۸۹	۳	.
نهادهای بین‌المللی	۱۰۳/۹۴۴	۴	.

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

۱۱-۴. آزمون فریدمن: بررسی ترتیب اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک بر توسعه روابط

با توجه به مقدار معناداری به دست آمده که کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ است، تفاوت میانگین رتبه تأثیرگذاری مؤلفه‌ها معنی‌دار و به زبانی ساده‌تر تأثیر این مؤلفه‌ها بر توسعه روابط در عصر جهانی شدن متفاوت است.

جدول ۱۱. نتایج آزمون فریدمن، رتبه اهمیت مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک بر توسعه روابط

میانگین رتبه	مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک	رتبه اولویت
۱۷/۴۰	بکارگیری نیروی متخصص در دستگاه سیاست خارجی	۱
۱۶/۹۵	توانمندی و امنیت اقتصادی بالا	۲
۱۶/۷۹	برخورداری از شبکه‌های رسانه‌ای قوی جهان گستر	۳
۱۵/۸۹	کسب اعتماد بین المللی	۴
۱۵/۴۹	گسترش مبادلات آموزشی، علمی، مذهبی، ورزشی، هنری، زبان	۵
۱۵/۲۶	نهادهای بین المللی	۶
۱۵/۱۴	گسترش مناسبات گردشگری	۷
۱۵/۰۵	اتخاذ مواضع مقبول در بحران‌های بین المللی	۸
۱۴/۹۴	ارائه تصویر مطلوب از خود	۹
۱۴/۷۶	کسب جایگاه علمی پیشرفته	۱۰
۱۴/۶۹	تکنولوژی	۱۱
۱۴/۶۲	ارائه خدمات بشر دوستانه	۱۲
۱۴/۴۶	طراحی استراتژی و سیاست‌های مقبول	۱۳
۱۴/۱۹	تدوین نظامنامه سیاست خارجی واحد	۱۴
۱۴/۱۱	زدودن ذهنیت‌های تاریخی منفی	۱۵
۱۴/۱۰	رفع سوء تفاهمنامه	۱۶
۱۴/۰۱	رفع تنافضات حقوقی در سیاست خارجی	۱۷
۱۳/۷۵	کاهش تضادهای قومی، مذهبی، فرهنگی...	۱۸
۱۳/۲۲	واردات و صادرات کالاهای فرهنگی (ترجمه، نشر، رسانه، تولید، پخش، همایش‌ها...)	۱۹
۱۳/۰۸	تشکیل انجمن‌های دوستی با کشورهای مختلف	۲۰
۱۲/۸۴	پرهیز از نگاه حداقلی به مذاهب	۲۱

مطالعات میاز فرهنگی

میانگین رتبه	مؤلفه‌های فرهنگی محیط مشترک	رتبه اولویت
۱۲/۵۳	شناسایی اشتراکات و تفاوت‌های فرهنگی	۲۲
۱۱/۸۷	شناسایی ارزش‌های غالب درون فرهنگ‌ها	۲۳
۱۱/۶۷	جداییت ایدئولوژی و ارزش‌ها	۲۴
۱۰/۵۸	شناخت سوابق فرهنگی	۲۵
۱۰/۳۲	تبليغ آرمان‌ها و ارزش‌های متعالی	۲۶
۱۰/۲۶	ترويج زبان و ادبیات	۲۷
Asymp. Sig. = 0.000 Chi-Square = 250.595 df = 26 N = 108		

نتایج آزمون فریدمن نشان داد که «به کارگیری نیروهای متخصص در دستگاه سیاست خارجی» بیشترین میانگین رتبه تأثیرگذاری و مؤلفه «ترويج زبان و ادبیات» کمترین رتبه یا کمترین اهمیت را دارد. توضیح اینکه با توجه به تجزیه و تحلیل پرسشنامه‌ها مدل نهایی توسعه روابط بین‌الملل به صورت زیر می‌باشد.

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن



شکل ۲. مدل عملیاتی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

مطالعات میاز فرهنگی

۵. نتیجه‌گیری

امروزه ضرورت ارتباطات و تعاملات فرهنگی بر کسی پوشیده نیست. بر اساس این واقعیت که جهانی شدن مستلزم آگاهی جدید از جهان به عنوان یک فضای واحد و محلی که در آن همه افراد با انواع پس زمینه و تفاوت‌های فرهنگی نیاز به تعامل دارند، توجه به مسائل مربوط به ارتباطات بین فرهنگی و عوامل بهبود آن‌ها بیش از پیش مورد نیاز است. از طرفی، با وجود تعاملات فرهنگی دیرینه در بین جوامع فرهنگی و کشورها و علی‌رغم مطالعات زیادی که در زمینه فرهنگ در داخل و خارج از کشور انجام شده، فقدان یک الگوی مناسب برای کشور ایران جهت توسعه تعاملات فرهنگی در عرصه جهان امروز مشاهده می‌شود. این امر باعث شده توانیم به موفقیت زیادی در اجرای اهداف فرهنگی مطرح شده در اصول سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و سند چشم انداز کشور دست یابیم. لذا این پژوهش چهار مؤلفه قدرت سیاسی، اقتصادی، نظامی و فرهنگی که می‌توانند مؤلفه‌های مهمی در توسعه ارتباطات بین فرهنگی در عصر جهانی شدن باشند را مورد مطالعه قرار داده و ارتباط آن‌ها با یکدیگر و نیز اهمیت هر یک را در توسعه ارتباطات بین فرهنگی کشور در عصر جهانی شدن بررسی نموده است.

هدف اصلی پژوهش حاضر طراحی الگوی توسعه ارتباطات بین فرهنگی کشور در عصر جهانی شدن بوده است. این پژوهش با هدف کاربردی و از نظر نوع داده‌ها کیفی و کمی انجام شده است. از نوع تحقیقات ترکیبی به شمار می‌آید که در قالب شیوه‌های کیفی - کمی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها کیفی و از نظر نحوه اجرای تحقیق در زمرة تحقیقات پیمایشی قرار می‌گیرد. در بخش کیفی از شیوه مصاحبه هدفمند (در جهت شناسایی مؤلفه‌های توسعه تعاملات فرهنگی در عصر جهانی شدن) استفاده شد و در بخش کمی (پس از تدوین شاخص‌ها و پرسشنامه و جمع آوری داده‌ها) از پرسشنامه استفاده شده است.

با توجه به بررسی ادبیات و پیشینه مرتبط با پژوهش می‌توان دریافت، مسئله بسیار مهمی که در شرایط بحران جهانی طرح شده و در کانون توجه اندیشمندان قرار گرفته این است که آن دسته از کشورها که توانسته‌اند در عرصه جهانی از سطح ارتباطات،

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

سازگاری و تعاملات فرهنگی خوبی برخوردار باشند، در حل بحران کامیاب ترند. این اتفاق در ایران نیز می‌تواند بیفتند. نهاد دولت در ایران باید در تعامل مثبت با جهان قرار گیرد و علاوه بر تقویت دیپلماسی، ارتباطات و تعاملات فرهنگی در حوزه سیاست‌گذاری بین‌المللی، در فضای جهانی شدن چتر بزرگی بر سر بنگاه‌های ایرانی باز کند تا با افزایش قدرت رقابت آن‌ها، به توانند با بنگاه‌های دیگر داد و ستد سرمایه، کالا و خدمات در شرایط مطلوب انجام دهند و از مزیت‌های این مبادله به نفع منافع ملی استفاده کنند. در جهان امروز، بدون تعامل گستردگی با دنیا نمی‌توان وضعیت اقتصادی، سیاسی، تکنولوژیکی و فرهنگی جامعه را سامان داد. باید سرمایه مالی، انسانی، علمی، فناوری، کالا و خدمات تبادل شود. مدیریت این وضعیت در شرایط جدید جهانی، نیازمند مدیران فرهیخته است. با توجه به پتانسیل اقتصاد گستردگی که در حوزه منابع طبیعی و گردشگری داریم و سنت‌های قوی که در کشورمان وجود دارد، ایران پایه‌های حضور پرتوان را در شرایط جدید دارد و می‌توان با استفاده از آن‌ها ضریب اعتمادسازی میان شهروندان و نهاد دولت را بالاتر برد و این در بهبود شرایط زندگی شهروندان یک عنصر حیاتی است.

براساس نتایج حاصل از تحقیق برای دستیابی به توسعه روابط بین فرهنگی پیشنهادهای زیر ارائه می‌گردد:

۱. از مرور ادبیات تحقیق در بحث اولویت‌ها و غلبه هر کدام از اجزای تشکیل‌دهنده قدرت ملی در عرصه سیاست‌گذاری به نقل از فرانکل (۱۳۸۲) این گونه میان شد که رویکرد قدرت ملی در فضای جهانی شدن از نظامی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی به رویکرد فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، نظامی تغییر یافته است. با توجه به نتایج حاصله این رویکرد در تحقیق حاضر بصورت اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و نظامی تجلی می‌یابد. لذا ضروری است مسئولین و سیاست‌گذاران کلان کشور نسبت به انطباق رویکرد داخلی با رویکرد جامعه جهانی در میان مدت اقدام نمایند. در نیل به این هدف و بر طبق مبانی نظری تحقیق، توسعه جامعه بشری در اساس از درون صورت می‌گیرد، این نکته نشان می‌دهد که در مناسبات روابط بین‌الملل باید دگردیسی ایجاد و به مؤلفه‌های درونی جامعه توجه کرد تا از پراکندگی در عمل و تناقض در رفتار جلوگیری نمود.

مطالعات میاز فرهنگی

۲. بر اساس یافته های این پژوهش به سیاست گذاران کلان فرهنگی کشور پیشنهاد می شود جهت مدیریت روابط داخلی از مؤلفه های استخراج شده و به ترتیب اولویت زیر استفاده نمایند: ۱- ایجاد مشارکت حداکثری، ۲- انسجام ملّی، ۳- توجه به همه مذاهب، ۴- رویکرد تکثر گرایی فرهنگی، ۵- تقویت روحیه ملّی، ۶- ترغیب نگرش هویت ملّی، ۷- تقویت باورها و ارزش های ملّی، ۸- تجربه های تاریخی، ۹- درک عوامل نژادی و قومی و ۱۰- بکار گیری نیروی بومی.

در محیط روابط خارجی، جمهوری اسلامی ایران با کشورهای مختلفی روبروست که هر یک از آنها در مناسبات خود به نکات خاصی اهمیت می دهند. از سویی فرهنگ استراتژیک جمهوری اسلامی ایران از قابلیت هایی برخوردار است که از مؤلفه های آن می تواند مناسب با هر یک از این کشورها استفاده کند. بنابراین، مخاطب شناسی در سیاست خارجی جایگاه مهمی دارد و نباید در این عرصه از الگوی غیرسیستماتیک استفاده کرد در این رابطه لازم است، همه مؤلفه های فرهنگی جامعه ایرانی، برای رفتار فرهنگی در عرصه جهانی مدنظر قرار گیرد.

در واقع همان طور که قبل از این گفته شد، فرهنگ سیاسی ایران ملهم از ارزش های ملّی، اسلامی و فرهنگ جهانی است. بنابراین، مؤلفه اول می تواند ضامن استقلال و هویت ملّی ما باشد، مؤلفه دوم می تواند ما را در تزدیک کردن به کشورهای اسلامی کمک کند. مؤلفه فرهنگی سوم یعنی مؤلفه های فرهنگ جهانی می تواند سبب پیوند بیشتر ما با محیط منطقه ای و بین الملل گردد.

- استفاده از اشتراکات و قرابت های فرهنگی و تلاش برای گسترش حوزه تمدنی و همگرایی فرهنگی.
- شناسایی و معرفی فرهنگ و تمدن ایرانی و بهره گیری از مؤلفه های آن برای همگرایی منطقه ای.
- معرفی و برجسته سازی ظرفیت های فرهنگی، سرمایه های مادی فرهنگی، میراث فرهنگی، اندیشمندان تاریخی و...
- معرفی و برجسته سازی ویژگی ها و عناصر مادی تمدن ایرانی.
- افزایش سرمایه گذاری در حوزه تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات.
- توجه به غنای فرهنگی و بهره گیری حداکثر از آن.

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

- سرمایه‌گذاری در حوزه صنایع فرهنگی و ساماندهی آن براساس ویژگی‌های فرهنگی تمدن ایرانی و نیاز روز.
- بسترسازی با هدف انتقال عناصر فرهنگی از طریق رسانه‌ها مانند رادیو، تلویزیون، ماهواره، سایت‌های اینترنتی و ...
- گسترش رسانه‌های مکتوب و ترجمه آن‌ها، دوبله فیلم‌ها و انتقال آن‌ها از طریق ارتباطات رسمی.
- در بخش ارتباطات غیررسمی تلاش برای ارتباط با NGO‌ها، نشست با اندیشمندان و نخبگان سایر کشورها برای تبیین ظرفیت‌های فرهنگی ایرانی و جذب آن‌ها.
- استفاده از ابزارهای شعر، موسیقی و هنرهای دیگر برای انتقال و تبادل فرهنگی.
- گسترش گردشگری با هدف گسترش ظرفیت‌های فرهنگی ایران.
- اعتلای آگاهی‌های عمومی در زمینه‌های مختلف جهت شکوفایی استعدادها و روحیه تحقیق و تبع و ابتکار.
- گسترش مناسبات فرهنگی با ملل و اقوام مختلف.
- تقویت روح تحقیق، مطالعه، تبع و ابتکار در تمام زمینه‌های فرهنگی از طریق تشویق و حمایت نویسنده‌گان، شاعرا، ادباء و هنرمندان.
- معرفی و بزرگداشت علماء، عرفاء و شخصیت‌های فرهنگی و تولید و نشر آثار مربوط به آنان و پرورش استعدادها و ذوق فرهنگی و هنری افراد.
- انجام مطالعات و تحقیقات فرهنگی بین‌المللی و حمایت از پژوهش‌های ایرانی به‌ویژه در زمینه شناخت ادیان، فرق، فرهنگ ملل و ساختار جریان‌های فرهنگی در جوامع مختلف.
- شناخت جمیعت‌ها، انجمان‌ها و شخصیت‌های فرهنگی جهان.
- اشاعه و گسترش زبان و ادبیات فارسی و تقویت کرسی‌های زبان فارسی و ایران‌شناسی.
- گسترش و تقویت مناسبات فرهنگی با ملل و اقوام مختلف به منظور مبادلات فرهنگی و عرضه صحیح فرهنگ و تمدن ایرانی و اسلامی.

مطالعات میاز فرهنگی

- ساماندهی و هماهنگی کلیه فعالیت‌های فرهنگی و تبلیغی در خارج از کشور.
- ایجاد پژوهشکده‌های مشترک (کشورهای حوزه فرهنگ و تمدنی ایران) برای مطالعه و تحقیق پیرامون مولفه‌های مشترک فرهنگ و تمدن ایرانی (ایران باستان، ایران بعد از اسلام، اندیشمندان تاریخی مشترک مانند رودکی، مولوی، حافظ و...).

طراحی الگوی توسعه روابط بین فرهنگی در عصر جهانی شدن

فهرست منابع

منابع فارسی

- اخوان زنجانی، داریوش (۱۳۸۱). جهانی شدن و سیاست خارجی، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، چاپ اول.
- بیات، فرهاد (۱۳۸۹). مناسبات و اسناد فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، جلد اول: نهادها و مراکز فرهنگی، مرکز اسناد و تاریخ دیپلماسی، تهران.
- پورحسن، ناصر (۱۳۷۹). فناوری ارتباطی، حاکمیت دولتها و تبادل فرهنگ‌ها. فصلنامه مطالعات ملی، شماره ۶، زمستان.
- جهانگلو، رامین (۱۳۸۴). ایران در جستجوی مدرنیته، تهران: نشر مرکز، چاپ اول.
- رابرتsson، رونالد (۱۹۹۲). جهانی شدن تئوری‌های اجتماعی و فرهنگ، ترجمه کمال پولادی، تهران: نشر ثالث، چاپ اول، ۱۳۸۰.
- شولت، پیتر (۱۳۸۲). اقتصادسیاسی ارتباطات جهانی و امنیت انسانی، ترجمه مرتضی بحرانی، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی، چاپ دوم.
- شولت، آرت یان (۱۳۶۹). نگاهی موشکافانه بر پدیده جهانی شدن، ترجمه مسعود کرباسیان، تهران: انتشارات یونسکو، چاپ اول.
- شیروodi، مرتضی (۱۳۸۶). جهانی شدن و چهره زیبای زائوس، سایت آینده نگری ایران.
- عیوضی، محمدرحیم (۱۳۷۹). تبادل فرهنگی؛ پیش‌نیازها و کارکردها. فصلنامه مطالعات ملی، شماره ۶، زمستان.
- فاضلی، نعمت‌الله، فاضلی، محمد (۱۳۷۶). فرهنگ و توسعه: رهیافت مردم شناختی به توسعه، یونسکو، تهران: مرکز پژوهش‌های بنیادی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- کچوئیان، حسین (۱۳۸۶). نظریه‌های جهانی شدن پیامدهای چالش‌های فرهنگ و دین، تهران: نشرنی، چاپ اول.
- کیلی، ری، مارفیلت، فیل (۱۳۸۰). جهانی شدن و جهان سوم، ترجمه حسن نورانی بیدختی، مجیدعلی شیخ علیان، تهران: انتشارات وزارت امور خارجه، چاپ دوم.
- گیدنر، آتنونی (۱۳۷۹). جهان رهاسده، ترجمه اصغر سعیدی و یوسف حاجی عبدالوهاب، تهران: علم و ادب، چاپ اول.
- گیدنر، آتنونی (۱۳۸۲). جامعه شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: تولیددانش، چاپ سیزدهم.

منابع لاتین

Brown A. (2012). Cross-Cultural Interaction Theories in Classical Archaeology. Suffolk

مطالعات میاز فرهنگ

- County Council Archaeological Service, Bury St. Edmunds, Suffolk, UK.
- Chiper S. (2013). Teaching intercultural communication: ICT resources and best Practices, Procedia - Social and Behavioral Sciences 93 (2013) 1641 – 1645.
- Debry, D. P. (2002). Analysis of emerging practices in globalizing instructional materials. Educational Technology Research and Development, 50(4), 73–82.
- Gudykunst, W. B. (2002). Intercultural communication. In W. B. Gudykunst, & B. Mody (Eds.), Handbook of international and intercultural communication (pp. 179–182). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Kaygusuz C. (2012). Psychological counselling within the context of globalization and multiculturalism. Procedia - Social and Behavioral Sciences 47 (2012) 895 – 902.
- Petrovski V. (2011). Multiculturalism, globalization and the implications on education. Procedia Social and Behavioral Sciences 15 (2011) 1366–1371.
- Robertson,R. (1992)."Globalization", Sage Publisher,London.
- Rozkwitalska, M., (2010). Bariery w zarządzaniu międzynarodowym. Perspektywa filii zagranicznych korporacji transnarodowych (publikacja przyjęta do druku). Warszawa: Oficyna (Wolters Kluwer Business).
- Russell L. R., Kinuthia W. L., Lokey-Vega A., Tsang-Kosma W. and Madathany R. (2013). Identifying complex cultural interactions in the instructional design process: a case study of a cross-border, cross-sector training for innovation program. Education Tech Research Dev (2013) 61:707–732.
- Tartaron T. F. (2012). Cross-Cultural Interaction in the Greek World: Culture Contact Issues and Theories. Department of Classical Studies, University of Pennsylvania, Philadelphia, PA, USA.